

AVDELNING 2 ETERHÖLJET, PRANA OCH KUNDALINI

ALLMÄNT OM ETERHÖLJET

2.1 Eterhöljets uppgift och beskaffenhet

¹I studiet av eterhöljet ligger möjligheten att nå en fullständigare insikt om materiens lagar och hälsans lagar. Ordet ”hälsa” har i den nuvarande civilisationen blivit alltför inskränkt till att avse endast den individuella organismens sundhet och välbefinnande. I framtiden kommer man att inse att organismens hälsa är beroende icke endast av eterhöljets och de överfysiska höljenas hälsa utan även av hälsan hos alla de övriga naturrikerna i planetens fysiska värld, av harmonin och samarbetet med dessa och med planetens fysiska materia.

²I studiet av eterhöljet och eterenergierna ligger möjligheten att bättre förstå solens prana-utstrålning. Den prana, som är aktiv inom planeten, den så kallade planetariska pranans, är verkan av solpranans kontakt med planetens eterhölje, en kontakt som går genom en av tre huvudkanaler. Denna förenade verkan skiljer sig från verkningarna av annan eterisk utstrålning. Pranans är stimulerande och uppbyggande, skapar förutsättningar för organismens celler att växa och förbli friska och för materiens formbildning. Pranans har föga att göra med själva formbildningen. Däremot bevarar den formen genom att bevara de ingående delarnas hälsa. Annan solstrålning har andra egenskaper och verkningar: förstör former, håller former samman, ökar rörelsen, minskar rörelsen.

³Solens pranautstrålning verkar inom de fyra etrarna, de fyra slag av fysisk materia som ännu inte är objektivt synliga för människan. Dessa fyra etrar utgör grunden för allt fysiskt liv, det liv i fysiska världen som är byggt av fysiska atomer, vilka har inneboende energi och rotationsrörelse. Den nämnda pranautstrålningen utgör grunden för den energi som kommer till synes i materiens aktivitet. E 4.17

⁴I studiet av eterhöljet och pranans ligger möjligheten att förstå manifestationsprocessen i solsystemet. Etermateria (49:1-4) är en nerdimensionering av materielagen 43–46, och den grovfysiska materien (49:5-7) är på motsvarande sätt en nerdimensionering av materielagen 47–49. Genom att studera genomgående analogier mellan det kosmiska fysiska, 43–49, och det solsystemiska fysiska, 49:1-7, kan man klargöra många förhållanden. Människans eterhölje är grunden till hennes fysiska objektiva tillvaro. 2.9.8

⁵Eterhöljet har beskrivits såsom ett nätverk genomträngt med eld eller livat med ett gyllene ljus. I Bibeln omtalas det såsom ”guldskaalen”. Eterhöljet uppstår genom att de mindre byggarna flätar samman fina trådar av etermateria till en form, ett mönster efter vilket organismen senare bygges. Enligt attraktionslagen dras grovfysisk materia till denna form och sammanhålls inom dess periferi, tills den ömsesidiga genomträngningen blivit så fullständig att de båda formerna – finfysiska eterhöljet och grovfysiska organismen – utgör en enhet. Eterhöljets pranastrålning påverkar organismen lika grundligt som solens pranastrålning påverkar planetens eterhölje och allt i detta. Det hela är ett enda ofantligt system av energiöverföring och ömsesidigt beroende. Alla tar emot för att i sin tur ge vidare.

⁶Eterhöljet utgör alltså urtypen för organismen. Den i kausalhöljet medvetna monaden står i samma förhållande till sina fysiska höljen (eterhöljet och organismen, 49:1-7) som solhärskaren till solsystemet (43–49). Den i emotionalhöljet medvetna monaden står i samma förhållande till sina fysiska höljen som planetväsendet till planeten.

⁷I det fortsatta studiet skall motsvarigheterna i kosmos, solsystemet, planeterna och människans tre världar (47–49) utredas, ty överensstämmelserna måste gälla.

⁸Antingen det handlar om människan, planetväsendet (LA: det planetariska kollektivväsendet, vars dominant är planethärskaren) eller solväsendet (LA: det solsystemiska kollek-

tivväsendet, vars dominant är solhärskaren) handlar det om att en igångsättande idé i kausalmentalvärlden – den solsystemiska (47) vad avser människan, den kosmiska (29–35) vad avser planethärskarna och solhärskaren – genom emotionalt begär – solsystemiskt (48) respektive kosmiskt (36–42) – åstadkommer fysisk manifestation – i människans fall solsystemiska fysiska höljen (49), i de planetariska och solsystemiska väsendenas fall kosmiska fysiska höljen (43–49), det vill säga planeterna (49-kloten) och solsystemet.

2.2 Åtta utsagor

¹I följande åtta utsagor sammanfattas väsentliga uppgifter om eterhöljet och dess omsättning av prana.

²1. Eterhöljet utgör matrisen för organismen.

³2. Eterhöljet är den prototyp, enligt vilken den grovfysiska formen byggs, antingen det handlar om solsystemet eller människokroppen för en inkarnation.

⁴3. Eterhöljet är ett nätverk av fina sammanflätade kanaler, bildade av de fyra etrarnas materia och byggda till en bestämd form. Eterhöljet utgör en centralpunkt för vissa utstrålningar, som vitaliserar och stimulerar materien samt ger den rotationsrörelse.

⁵4. Efter att eterhöljet centrat och mottagit dessa pranautstrålningar, påverkar dessa den grovfysiska materia som byggs på det eteriska ramverket.

⁶5. Under inkarnationen utgör detta eteriska nät en skyddsmur mellan fysiska världen och emotionalvärlden. Denna mur kan överstigas först när medvetandet är tillräckligt utvecklat. Detsamma gäller både solsystemiskt (muren finns mellan 49 och 48) och kosmiskt (mellan 43 och 42). När människan genom koncentration och meditation vidgat sin medvetenhet till ett visst mått, förmår hon överskrida det avskiljande nätets gränser och låta sin medvetenhet omfatta också överfysiska världar. När planetväsendet expanderat sin medvetenhet till det kosmiska (som börjar i värld 42), kan det genomtränga solsystemets kosmiska eteriska nät (43) och nå bortom solsystemets gränser. När man begrundar denna analogi, måste man noga betänka att vårt solsystems sju atomvärldar (43–49) är de sju underavdelningarna av den kosmiska fysiska världen. Det råder en noggrann överensstämmelse mellan mikrokosmos och makrokosmos vad gäller både materieaspekten och rörelseaspekten (energiutstrålningarna). L2 2.17.2

⁷6. I väsendena av alla tre slagen – mänskliga, planetariska, solsystemiska – finns ett centrum, som fungerar såsom mottagare av prana. Detta centrum består av etermateria och har en organisk eller grovfysisk motsvarighet. (LA: Hos människan består detta centrum av solsystemisk eter, 49:4, hos de planetariska och solsystemiska kollektivväsendena av kosmisk eter, 46.) För solsystemet finns centret för mottagande av kosmisk prana (43–46) i solen. Detta centrum är en av de tre underavdelningarna av solsystemregeringens tredje departement. Varje sådant departement leds av ett kosmiskt kollektivväsen och är tredelat. Solens pranacentrum har en utstrålning utmed solens yta. Vår planets motsvarande pranacentrum får inte anges exoteriskt, men så mycket kan sägas att det har ett samband med polerna och utstrålar prana utmed planetens yta. Den esoteriska symbolen ”Edens lustgård” avser detta centrum. Hos människan är eteriska mjältcentret pranamottagare. Från detta centrum fördelas prana i hela organismen och utstrålas därefter genom huden såsom hälsoauran. L2 2.17.2

⁸7. Alltså råder överensstämmelser mellan väsenden av alla tre slagen, och motsvarigheterna märks i att de alla uppvisar ett manifestationshölje, ett pranamottagande centrum, pranastrålning längs höljets periferi, rörelse och vidare energiutstrålning mot omgivningen.

⁹8. När ”livsviljan” försvinner, upphör människans manifestation i lägre världar. L3 15.8.6 När monaden i kausalhöljet drar tillbaka uppmärksamheten från sitt lilla system i fysiska världen, emotionalvärlden och mentalvärlden och samlar in alla krafter, avslutas efter hand dess liv i dessa lägre världar och återgår allt till kausalhöljet. I fysiska världen visar sig detta i att det strålände eterhöljet drar sig ur organismen genom hjässcentret och organismen sedan upplöses. Organismen upplöses och pranans avgår från denna. Organismen har bildats genom eterenergin

inverkan på grovfysisk materia, och när de två skiljes åt, upplöses formen. DVS 2.40.2

¹⁰Det finns ett nära samband mellan eterhöljets hjäss- och mjältcentra. Organismens mjälte motsvarar på ett intressant sätt det nyfödda barnets navelsträng, som avlägsnas efter födelsen. När en människomonad börjar leva ett eget medvetet liv och föds in i en överfysisk värld, avlägsnas en del av det eteriska nät som förenat monaden med organismen och kan monaden då utträda ur det fysiska till en högre värld genom hjässcentret i stället för något lägre centrum. Motsvarande gäller för emotional- och mentalhöljerna. I framtiden skall även vetenskapen kunna konstatera att motsvarande sker i större skala i den planetariska manifestationen. En planet är en kropp för planetväsendet, varvid den eteriska planeten är den ursprungliga, som planetväsendet uttrycker sig genom. Månen är återstoden av en planet, som en gång var kropp för ett planetväsen. Jorden är det nu, och cyklerna avlöser oupphörligt varandra. Också har den eteriska planeten ett utträdescentrum och ett skyddsnät som delvis avlägsnas vid "livets" (LA: evolutions- och involutionsmonadernas) utträde, men tiderna och cyklerna för sådana händelser hör till initiationens hemligheter och röjes icke.

¹¹Något liknande sker också med själva solsystemet vid slutet av dess tillvaro. Solväsendet kommer då att draga sig tillbaka inom sig självt och draga tillbaka all evolutionsmateria. Dess manifestationskropp, solen och planetsystemen, som alla existerar i kosmisk eterisk materia (43–46), kommer att upplösas. Från kosmisk fysisk synpunkt kommer solsystemet att slockna. Solväsendet kommer att uppnå full medvetenhet och samtidigt upphöra med väsensbunden manifestation. Solsystemisk pralaya inträder.

2.3 Inledning till studiet av människans eterhölje

¹Närmast skall behandlingen av ämnet begränsas till människans eterhölje, varvid de solsystemiska och kosmiska motsvarigheterna inte alls skall beröras. Likväl bör den studerande betänka att visdomen ligger i förmågan att tolka det sagda: den som känner sig själv, vet något också om sin planethärskare och om solhärskaren (LA: Detta är sagt till åtminstone kausaljag, som av sin lärare får upplysning om sin tredjetriads departementstillhörighet.). Först då kan det bli fråga om att tillämpa, medvetet utveckla och intelligent tolka det inhämtade, därvid visligen avstå från dogmatiska påståenden och inse att motsvarigheterna ligger i kvalitet och metod mer än i det exakta fasthållandet vid ett bestämt handlande i ett givet skede i evolutionen.

²Allt som här är möjligt att ge är ett material, som om det rätt begrundas, kan ge uppslag till ett mer intelligent praktiskt liv i den esoteriska betydelsen av termen "liv", ett material, vars studium kan främja evolutionsprocessens mål i den omedelbart förestående mindre cykeln. Syftet här är alltså att göra detta människans andra fysiska hölje verkligare för henne, visa några av dess funktioner och några av de sätt, på vilka det kan medvetet göras till föremål för mentalt begripande.

³Vetenskapen närmar sig nu raskt den punkt, där den kommer att tvingas medge eterhöljets faktum, då det blir långt svårare att förneka det än att erkänna det. Vetenskapsmän erkänner redan etermateriens faktum. Framgångsrikt fotografiskt arbete har visat att sådant är verkligt som hittills ansetts överkligt, därför att det icke varit påtagligt. Hela tiden sker det fenomen, som alltjämt kallas "övernaturliga", såvida de inte förklaras med etermateria. I sin iver att motbevisa spiritualisterna har vetenskapsmän oavsiktligt främjat den sanna andlighetens sak genom att hänvisa till eterhöljet, även om de anser det vara ett hölje av utstrålade energi och därvid ser till verkningarna och ännu inte konstaterat orsaken. Medicinare börjar studera vitaliteten, solstrålningens inverkan på organismen och det inneboende och utstrålade värmets lagar. De upptäcker förut okända funktioner hos mjälten, studerar de inresekretoriska körtlarnas verksamhet och förhållande till organismens upptagande av livsnödvändiga ämnen. De är på rätt väg, och det kommer inte att dröja länge, förrän eterhöljets existens och grundläggande funktion är ogensägligt bevisade och den förebyggande och botande medicinens hela strävan har lyfts till en högre nivå. Allt som nu kan göras är att i enkel och sammanträngd form ge några få fakta,

som kan påskynda erkännandet och främja den allvarlige forskarens sak. I korthet skall härnäst följande fyra områden behandlas: 1) eterhöljets funktioner, 2) dess samband med organismen under fysiska livet, 3) dess sjukdomar, 4) dess tillstånd efter döden. Detta omfattar allt som för närvarande är av praktisk nytta. Mer kan komma senare, om det som nu publiceras noga tillämpas och om forskare ägnar detta viktiga ämne ett klokt, sunt och brett studium.

⁴Allteftersom det mänskliga eterhöljets natur och funktioner intar sin rättmätiga plats i världens tänkande och det inses att eterhöljet är det viktigaste av de båda fysiska kropparna, kommer människan att föras i närmare medveten kontakt med de andra evolutionslinjerna, vilka utvecklas i eterhöljen enbart, liksom hon själv i både eterhölje och organism. Det finns två stora grupper av devaer, som är nära förbundna med människans eterhölje och överför sol- och planetstrålning till henne. Människans eterhölje mottar prana av olika slag och på olika sätt, och alla dessa sätter henne i förbindelse med olika slags väsen.

2.4 Solprana

¹Solprana är det flöde av magnetisk, vitaliserande eterenergi som avges av solen, överföres till planeterna och där förmedlas till och upptas av fysiska livsformers eterhöljen. Till människorna förmedlas solprana av devaväsen. Dessa devaer, som är gyllengula till utseendet, uppfångar först pranans i sitt eterhölje, centrar den däri och utsänder den sedan som kraftig strålning. Denna når direkt vissa centra i den övre delen av människans eterhölje – huvudet och axlarna – och överföres därifrån till mjältcentret. Mjältcentret distribuerar sedan pranans till lägre centra (icke dem i huvudet), varefter eventuellt överskott går ut i det omgivande eterhöljet, den så kallade hälsoauran. L3 15.1.16, MV 4.7.6

²Dessa gyllene devaer vistas i luften ovanför oss och är särskilt flitigt verksamma i sådana delar av världen, där solen oftast skiner och luften är ren och torr. De står människan mycket nära, men det finns ännu så länge stora faror med att kontakta dem. De är högre utvecklade än människan och har tillgång till mycket starka energier, som även kan vara skadliga. Solsting är ett exempel. När människan förvärvat praktisk kunskap om eterhöljets energiupptagning, kan hon bättre skydda sig genom att tillämpa lagarna för magnetisk attraktion och repulsion än med kläder och andra solskydd. Detta problem måste människan lösa, innan hon kan eteriseras. Lösningen är att finna i en djupare förståelse av poler. När människorna når en riktigare uppfattning av devaevolutionen och dess arbete i samband med solen och inser att devaerna står för den kvinnliga polen, liksom människorna själva utgör den manliga, kommer de att förstå det inbördes förhållandet och låta detta styras av lag.

³När eterhöljet är i god ordning och fungerar rätt, upptas tillräckligt av denna prana för att hålla organismen vid liv, hälsa och arbetsförmåga. Detta är hela avsikten med eterhöljets funktion, vilket kan icke nog tydligt framhållas. Den överflödiga pranans avges såsom animalisk utstrålning, även kallad fysisk magnetism. Människan upprepar således i mindre skala de stora soldevaernas arbete och lämnar i sin tur sitt bidrag av ompolariserad eller ommagnetiserad utstrålning till helheten av planetens aura.

2.5 Planetprana

¹Planetprana är det flöde av livsenergi som varje planet avger och som är bärare av dess fysiska egenart. Planetpranas uppkomst liknar den mänskliga pranans uppkomst i eterhöljet. Planetens eterhölje tar emot solprana, upptar det som behövs och utsänder överskottet såsom strålning. Både den energi som cirkulerar i planeten och den som avgår därur såsom strålning kallas planetprana. Liksom den prana människor avger är av olika slag alltefter dess egenart, så har varje planet sin egenartade utstrålning. LA: Att förstå detta faktum är nödvändigt för att förstå astrologin.

²Det finns vissa stora grupper av devaer, som kallas "skuggornas devaer". De har höljen bestående av någon av de fyra etrarna och är svagt violetta till färgen, så att de påminner om

skuggor (därav deras namn). De tillför människan planetprana och utför arbete direkt i samband med utvecklingen av hennes eterhölje. De har dessutom till uppgift att samla upp den prana planeten och alla livsformer i planeten utstrålar. De har ett särskilt nära samband med människorna på grund av dels att deras och våra eterhöljen äger väsentliga inbördes likheter, dels att dessa devaer ger oss Moder Jords magnetism.

³Pranans betydelse för livets upprätthållande på en planet framgår av exemplet månen. För mer än fyra eoner sedan och innan Jorden hade bildats, var månen en levande planet, hemvist för livsformer tillhörande alla naturriken och evolutionsvägar, alltså även människor och devaer. Att så inte längre är fallet, beror inte på att en döende måne fick se sina invånare flyttas bort, utan tvärtom på att människorna och devaerna flyttades, varefter månen måste dö. Människorna och devaerna fungerar på alla planeter, där de finns, såsom energiöverförare. Där de inte finns, är dylika verksamheter omöjliga och blir planetarisk livlöshet resultatet. Att människo- och devamonader flyttades från månen berodde på kosmiska skördeförhållanden.

2.6 Livsformers prana

¹Skillnad måste göras mellan livsformer tillhörande deva- och människorikena, sådana tillhörande de undermänniska evolutionsrikena, alltså mineralernas, växternas, djurens och naturväsendenas former, och livsformer tillhörande involutionsrikena, däribland den fysiska atommaterien. Rikena i den först nämnda gruppen är verk av solsystemregeringens alla tre departement (29, 32, 35), de i den andra gruppen verk av andra och tredje solsystemdepartementen (32, 35), och de i den tredje gruppen är verk av tredje solsystemdepartementet (35).

²Den prana, djurs och växters eterhöljen sänder ut, sedan dessa upptagit både sol- och planetprana, är naturligen en förening av båda slagen. Den avges såsom ytstrålning och tillvaratas av violettgrå devaer, som är av en betydligt lägre grad än de som tar emot människans pranaöverskott. De devaer, som upptar människans pranastrålning, vidarebefordrar den sedan efter förvandling huvudsakligen till djurriket, ett av många exempel på det nära förhållandet mellan människoriket och djurriket.

³Det finns ett invecklat ömsesidigt samband mellan solen och planeterna, mellan planeterna och de livsformer som utvecklas på dem och mellan livsformerna av alla högre och lägre slag. Om den förklaring som här givits inte visar annat än alla levande väsens ändamålsenliga inbördes samband, så har den likväl åstadkommit mycket.

⁴Ett annat viktigt faktum är det nära samband de solsystemets evolutionsriken, som icke tillhör devaevolutionen, har med devaevolutionen, vilken verkar såsom den överförande, förvandlande kraften i hela solsystemet.

⁵Alla dessa väsen arbetar med energi: inre, inneboende, potentiell, utstrålande, alstrad, upptagen, vitaliserande, stimulerande och eliminerande, överförd, speglad. Energin är grunden för allt liv, utvecklingens medel och den drivande kraften bakom hela evolutionsprocessen.

2.7 Eterhöljets tre huvudsakliga funktioner

¹Eterhöljets funktioner skall nu beskrivas, såsom dessa yttrar sig i samband med organismen. De båda fysiska höljena har ett så nära samband att det inte är möjligt att avhandla dem var för sig. Eterhöljets huvudsakliga funktioner är tre: 1) det mottar prana, 2) det upptar prana, 3) det överför prana.

2.8 Eterhöljet mottar prana

¹Eterhöljet kan alltså betecknas såsom negativt eller mottagande i förhållande till solstrålningen och såsom positivt eller drivande i förhållande till organismen. Upptagningsfunktionen är noga balanserad eller inre. Solens pranastrålning upptas av eterhöljet genom vissa centra, som huvudsakligen finns i den del av höljet som motsvarar övre kroppshalvan. Därifrån riktas de nedåt till det etercentrum som motsvarar mjälten.

²Det huvudsakliga centret för mottagandet av prana är för närvarande ett centrum mellan skulderbladen. Ett annat dylikt centrum, som på grund av den moderna civilisationens missbruk blivit delvis slumrande, sitter strax ovanför diafragman. Allt mer i den innevarande femte rotrasen och i början av den kommande sjätte rotrasen kommer man att inse vikten av att låta dessa båda centra bestrålas av solen och så förbättra den fysiska hälsan.

³De tre nyssnämnda centren – mjältcentret, centret mellan skulderbladen och centret strax ovanför diafragman – bildar en energitriangel. Det är denna som sätter i gång pranans cirkulation genom hela systemet av centra i eterhöljet. Eterhöljet är egentligen ett nätverk av fina kanaler, vilka tillsammans bildar en enda fin tråd, som utgör ett flätverk. En del av denna tråd är det magnetiska band som förenar eterhöljet och emotionalhöljet och som avslites efter att eterhöljet lösgjort sig från organismen i dödsprocessen. Bibeln talar om att silvertråden slits av, och grekiska myten om att en ödesgudinna klipper av livstråden.

⁴Det eteriska nätet består av denna vitaliserade tråd och har vid sidan om de sju centra som finns inom nätet och de tre som bildar pranatriangeln ytterligare ett stort antal centra. Solsystemets kosmiska eteriska nät har en motsvarande karaktär och har också det tre centra för mottagande av prana, i detta fall kosmisk prana (43–46).

2.9 Eterhöljet upptar prana

¹Upptagningsprocessen äger rum i triangeln. Pranans inträder därvid i något av de tre centren och cirkulerar tre varv i triangeln. Efter det tredje och sista varvet fördelas den till alla delar av eterhöljet via ett system av fina sammanflätade kanaler och därifrån vidare till organismen.

²Huvudorganet för upptagningen är mjälten – både det eteriska mjältcentret och det grovfysiska organet. I mjältcentret genomgår pranans en process av intensifiering eller motsatsen, devitalisering, beroende på centrums och individens hälsotillstånd. I ett friskt centrum hos en frisk individ förstärks pranans av de egna höljesenergierna. I ett sjukt centrum hos en sjuk individ försvagas den.

³Dessa tre centra har samma slags skepnad som eterhöljets övriga centra: tefatsliknande fördjupningar, i viss mån liknande små virvlar, som drar förbipasserande strömmar in i sin inflytelsefär.

⁴Man bör föreställa sig de tre centren såsom virvlar, som är förenade med en tätt sammanvävd trefaldig kanal, så att de bildar ett nästan fristående cirkulationssystem. Detta har sin utgångspunkt i mjältcentret, på den sida av detta som är motsatt den sida där pranans går in.

⁵Under upptagningsprocessen präglas den cirkulerande pranans med människans egenart, en prägel som sedan består hos pranans sedan hon utsänt den. Motsvarande sker hos alla levande varelser, klotsystem osv., vilka fungerar såsom mottagare, upptagare och utsändare av energi. KOV 2.13.10

⁶Ämnet eterhöljet har en mycket stor praktisk betydelse. När människorna bättre förstår det, kommer de att rikta uppmärksamheten på hur de fördelar pranans i den egna organismen, så att denna vitaliseras utan hinder och på bästa sätt.

⁷Ämnet måste nödvändigtvis ges en ytlig behandling, så att föga mer än en skiss och spridda antydningar kan göras. Likväl kan läsare, om de noga studerar de uppgifter som här lämnas, få en kunskap, som skall visa sitt värde.

⁸Fysiska världens fjärde eter är av omedelbart intresse för såväl människan som planetväsendet, fjärde solsystemiska etern (49:4) för människan och fjärde kosmiska etern (46) för planetväsendet. 2.1.4

⁹I denna fjärde kedja, på dess fjärde klot i fjärde eonen, börjar fjärde etern att studeras. Även om den är ett avskiljande nät, tillåter den dem som lyckats höja sin vibrationsfrekvens att tillfälligt utträda genom det.

2.10 Eterhöljet utsänder prana

¹Prana varierar i vibrationsfrekvens och kvalitet efter det mottagande väsendet. Prana går genom människans eterhölje, varunder den färgas med hennes egenart och så vidarebefordras till de mindre väsen som utgör hennes lilla system. På motsvarande sätt har människans eterhölje tagit emot prana från planetens och hela solsystemets eterhöljen. En stor växelverkan sker, så att alla delar påverkar och beror av varandra i mottagning, avfärgning och utsändning. Det pågår en energicirkulation, vars början eller slut människan inte kan skönja, eftersom både ursprung och mål ligger dolda i kosmos. Vore förhållandena överallt fullkomliga, skulle denna cirkulation försiggå ohindrad och medföra ett tillstånd av nästan ändlös varaktighet, men ofullkomligheten resulterar i begränsning och upphörande, så att fulländningen kan nås endast gradvis. Varje cykel uppstår ur en tidigare, relativt fullständig cykel och följes i sin tur av en något mer fullkomlig.

²Målet för den innevarande större cykeln är att de tre triadernas energier ändamålsenligt förenas (LA:), så att monaden kan använda triaderna såsom höljen för att slutligen överge de två lägre och såsom fulländat 45-jag centra sig i tredjetriaden. För detta ändamål är de båda fysiska höljen med deras energier nödvändiga, eftersom allt måste förvärvas i det fysiska. MV 13.3.1

³När eterhöljet – solsystemiska, planetariska och mänskliga – fungerar felfritt, förenas prana ändamålsenligt med kundalini. För detta ändamål är det nödvändigt att det byggs rena, förfinade fysiska höljen. Ju mer förfinat höljet är, desto bättre tar det emot prana och desto mindre motstånd bjuder det kundalini, när denna i sinom tid stiger. L3 15.8.2 Grov materia och grova omogna organismer är ett hot för esoterikern, och ingen verklig skådare har en organism av grov beskaffenhet. Om organismen är grov, föreligger (LA: vid esoterisk medvetenhetsaktivering) en alltför stor fara för att den förstöres genom eld. En gång i mäsklighetsens historia, under den lemuriska epoken, förstördes både den dåvarande mäskligheten och dess kontinent genom eld. Släktets dåtida vägledare betjänade sig av just detta för att åstadkomma att en icke ändamålsenlig form upphörde. Planetarisk kundalini och solprana sammanfördes och förstörelseverket fullbordades. Detsamma kan hända igen, men nu i subatomisk etermateria (49:2), med mindre svår verkan tack vare denna eters finhet och höljenas jämförelsevis högre grad av förfining.

⁴Dessa förstörelser genom eld ingår i de eldprov som tillhör en initiation som genomgås av den planethärska som genom sin skörd är förbunden med Jordens 49-klot.

⁵Varje gång en del av det eteriska nätet förstöres, blir det lättare för monaden att utträda genom det, vilket från högre världar sett är ett framsteg och expansion. En upprepning av detta sker också i solsystemet enligt dess angivna cykler. DVS 2.20.10

2.11 Eterhöljets sjukdomar

¹Ämnet eterhöljets sjukdomar kan endast kortfattat behandlas. Här kan göras bara en allmän framställning om grundsjukdomarna och den väg medicinen kan slå in på senare, när de esoteriska lagarna är bättre förstådda. Ett viktigt faktum, som här måste framhållas, är att de slags sjukdomar som drabbar mikrokosmos, människans eterhölje, har sina motsvarigheter i makrokosmos. Här ligger ofta förklaringen till missförhållanden i naturen, och några av de allvarigare sidorna av världseländet har sitt upphov i eteriska sjukdomar hos planeten och rentav solsystemet. När orsakerna till människans eteriska lidanden beskrivs i det närmaste, kanske läsaren inser dessas planetariska och solsystemiska motsvarigheter.

²Sjukdomarna i eterhöljet kan allt efter sina orsaker indelas i funktionella, organiska och statiska. Funktionella sjukdomar beror på rubbningar i livsenergens mottagande, organiska på rubbningar i dess cirkulation (fördelning) i eterhöljet. Statika sjukdomar vållas av skador på atomhinnan, vilken utgör en avskiljare mellan det fysiska och det emotionala. Sjukdomstillstånd tillhörande dessa tre olika kategorier yttrar sig sinsemellan annorlunda.

³Hos planeterna förekommer motsvarande tillstånd, och planetens eterhölje har funktionella

fel som påverkar mottagandet av prana, lider av organiska besvär som kan drabba pranacirkulationen och likaså rubbningar i det eteriska nätet. Vad gäller de heliga planeterna – Jorden hör inte dit – är eterhöljet det egentliga fysiska höljet. (LA: På de heliga planeterna har människorna inga organismer, utan eterhöljen såsom enda fysiska höljen.) I planetväsendena ingående tredjejag – lägst fulländade 45-jag – har friheten att förflytta sig utanför det egna planetariska eternätet inom hela solsystemet. DVS 2.44.6

⁴Hos solsystemet såsom helhet kan liknande verkningar iakttagas (LA: här avses dock det kosmiska eteriska, 43–46, icke såsom är fallet med människan och planeten det solsystemiska eteriska, 49:1-4): funktionellt vad gäller brister i mottagandet av livsenergi från det kosmiska centret, organiskt i fråga om cirkulationen mellan planetsystemen och statistiskt i samband med solsystemets omgivande kosmiska eteriska nät (43).

⁵*Funktionella rubbningar* hos människan uppstår, när pranaflödena mottas genom de för detta nödvändiga centren. När mottagen prana fungerar rätt i eterhöljet, samverkar den med organismens egen inneboende energi, så att organismen vitaliseras och hålls vid hälsa. Det är alltså tydligt att grunden till kroppslig hälsa ligger i rätt mottagande av prana och att en av de genomgripande förändringar, som måste vidtagas med den organiska människan, rör hennes vanliga levnadsbetingelser.

⁶Människans tre centra för mottagande och upptagande av prana – centret mellan skulderbladen, centret ovanför diafragman och mjältcentret – måste fås att fungera friare och mindre hämmat. Nu fungerar de inte väl efter årtusenden av felaktigt liv och allvarliga misstag rörande naturlagarna, misstag som började i lemuriska rotrasen. Naturfolk lever i allmänhet ett sundare liv, så att deras eterhöljen mottar prana bättre.

⁷Centret mellan skulderbladen fungerar såsom pranamottagare allmänt sett bäst av de tre, men hos många är det felaktigt placerat på grund av förskjutningar i ryggraden. Mjältcentret är ofta alltför litet och ur vibrationsfrekvens.

⁸Det osunda liv många lever, utan kontakt med solljuset, medför att de pranamottagande centren atrofierar och krymper. Detta är ett mycket utbredd problem, i synnerhet i de stora städerna. Boten består i att vistas mer i naturen och därunder låta solen belysa pranacentren. När pranastrålningen får fritt tillträde till axlarna och mellangärdet, rättas även mjältcentret till automatiskt.

⁹Ohälsa kan uppstå även genom alltför stor förmåga att mottaga prana. Om de tre pranacentren under längre tid fått mottaga för mycken livsenergi, blir de överutvecklade och vibrerar på för hög frekvens. Eterhöljet mottar då pranan med för stor kraft, för snabbt, så att den även avges för snabbt. Energin upptas då inte tillräckligt, eterhöljet förlorar sin spänst, varvid individen lätt blir kraftlös, slö och lat. Detta är ett problem särskilt i tropiska länder.

¹⁰Också planeten kan lida av båda dessa slags besvär. Studiet av solstrålningens inverkan på planetens yta i samband med planetens rotation kan ge några insikter om den kollektiva hälsans lagar. Även den fysiska planeten Jordens kollektivväsen, ”Jordens ande” (ett väsen tillhörigt involutionen), har sina cykler av minskad och ökad upptagning av prana, vilka påverkar allt fysiskt liv på planeten, däribland jordens fruktbarhet och växtligheten. Mänskligheten är långt ifrån jämvikt mellan sitt mottagande och avgivande av prana, men när den uppnås i framtiden, kommer den att sammanfalla med hela planetens praniska jämvikt. Ett annat sätt att uttrycka samma sak vore att säga att allt fysiskt liv då får en enhetlig vibrationsfrekvens.

¹¹*Organiska rubbningar* beror på antingen stockning eller överupptag av prana. Både solsting och värmeslag är eteriska besvär. Solsting beror på att prana stockat sig i en eterisk kanal. Värmeslag kommer av att etermateria förstörts, vilket i sin tur kan bero på att prana upptagits i för stor mängd eller för snabbt förenats med eterhöljets egen energi.

¹²När etermateria stockas, leder det till att den eteriska skyddshinnan abnormt tjocknar, vilket i sin tur kan försvåra kontakten med högre höljen, varav idioti och psykisk obalans kan

bli resultatet. Det kan även medföra abnorm fetma och förtjockning av något inre organ med följande olämpligt tryck. När det sker stockning i en del av eterhöljet, kan hela den organiska hälsan rubbas, medförande allehanda besvär.

¹³*Statiska rubbningar.* Partiell förstörelse av eterhöljets skyddande atomhinna, såsom hål eller revor i detta, kan medföra psykosor av olika slag, i synnerhet sådana som anses obotliga. Om det bränns hål i skyddsnätet, kan det från emotionalvärlden komma in energiströmmar eller ”väsen”, mot vilka individen är hjälplös, kan hjärnvävnad förstöras av trycket med allvarliga följder. Liknande har för övrigt skett i planetarisk skala i det förflutna. Hela människoraser har drabbats och vissa naturriken störts, därför att eterenergi stockats eller planetens eternät delvis förstörts.

¹⁴En instängande barriär, såsom eternätet, som fungerar såsom en avskiljare mellan ett system och dess yttre, utgör ett hinder endast för de mindre utvecklade men är ingen barriär för de mer framskridna. Hela frågan hänger på två faktorer: människans, planetväsendets eller solväsendets skörd och den grad av kontroll över höljet som den inneboende monaden eller de inneboende monaderna övar.

ETERHÖLJET I MAKROKOSMOS OCH MIKROKOSMOS

2.12 Planethärskaren och etrarna

¹Människomonaden lämnar på natten sitt eterhölje och fungerar utanför detta. Detta sker i analogi med det som planethärskaren gör vid den planetariska pralayan, nämligen lämnar de kosmiska eteriska (43–46) världarna. Människans nattsömn är den mikrokosmiska pralayan.

²Solhärskaren gör detsamma, när en Brahmäs natt inträder. Brahmäs natt är icke detsamma som solsystemets pralaya, utan är en betydligt kortare cykel av en eons eller en runds längd. (Laurency: Alla eoner omfattar hela solsystemet.)

³Alla dessa cykler styres av skördelagen. När den verkliga människan själv tillämpar skördelagen på sina inkarnationshöljen (47:4–49:7), motsvarar hon i sitt lilla system skördelagvaktarna. MV 9.111.2 Dessa är kosmiska väsen, vilka bildar tre grupper om fyra väktare i varje och har en ställning närmast underordnad solsystemregeringens tre departement, kan överskrida solsystemets gränser i sina bestämda cykler. Mänskliga parallelevolutionen, fjärde skapande hierarkin, har ett särskilt nära ödessamband med de tre grupperna av skördelagvaktare.

⁴Den lägsta gruppen ombesörjer att förfluten sådd skördas i det närvarande. Den mellersta gruppen utportionerar framtida kollektiv skörd. Den högsta gruppens uppgifter får inte exoteriskt anges, och först 46-jagen får veta något därom.

⁵En ytterligare länk i denna kedja (LA: av motsvarigheter och samband, markerade med talet fyra) finns att begrunda i faktum att de fyra lägre departementen, vilka avser intelligen- sen och dess utveckling (och fyra planetväsendes skördeförhållanden), i sin helhet sköter den nuvarande evolutionsprocessen för människan såsom monad. Dessa fyra samarbetar synner- ligen nära med de fyra skördelagvaktarna.

⁶Också de fyra devaherrarna för solsystemvärldarna 46–49 har ett närmare samband med den mänskliga evolutionen än devaherrarna för världarna 43–45.

⁷Ännu en intressant motsvarighet framkommer i närmast beskrivna skeenden, som också nu pågår:

⁸Solsystemets fjärde atomvärld, 46, är den där de planetariska kollektivväsendena inleder sin frigörelse från begränsningen till den egna (planeten =) planetkedjan, det egna sjuklotet, börjar genomtränga det kosmiska eteriska nätet.

⁹När människan börjar att i ringa mån samordna sitt (LA: embryoniska) 46-hölje eller, annorlunda uttryckt, när hon utvecklat förmågan att om så blott något kontakta 46-medveten- heten, börjar hon samtidigt förvärva förmågan att medvetet gå ut genom eternätet i fysiska världen. Senare kan hon gå ut genom motsvarande nät i emotionalvärlden och slutligen

genom mentalvärldens eternät i 47:4. (LA: Observera att molekylarslagen i varje solsystemvärld har med de fysiska analoga beteckningar: 48:7 kallas ”fast”, 48:6 ”flytande”, 48:5 ”gasformigt” och 48:1-4 ”eteriska”; också 47:7 kallas ”fast” etc.) Detta leder slutligen till funktionsduglighet i kausalhöljet, förmågan att leva i detta hölje självmedvetet och självaktivt.

¹⁰När monaden genomgått fjärde initiationen, fungerar den i 46-höljet och har då permanent lämnat både förstatriaden och kausalhöljet. Ingenting kan då hålla monaden kvar i de tre lägsta världarna (47–49). Vid första initiationen frigör sig monaden temporärt från förstatriaden, men det återstår för den att förvärva full medvetenhet i kausalhöljet (47:1-3) och därefter övervinna dess tre medvetenhetsslag (LA: och för att kunna göra det måste monaden ha förvärvat aktiv medvetenhet i sitt växande 46-höljes två lägsta molekylarslag, 46:6,7). Här finns en motsvarighet till det arbete monaden utför, sedan den blivit 46-jag. Därefter återstår det för monaden att utveckla full medvetenhet i atomvärldarna 43–45, innan den kan lämna solsystemet, vilket den gör vid sjunde initiationen. Denna genomgår monaden antingen (någonstans inom solsystemet =) i tredjetriaden eller i (dess kosmiska motsvarighet, som nås genom den kosmiska sutratma =) atomkedjans 43-atom.

¹¹Vårt sjuklot, det fjärde, också kallat jordkedjan, är ett av de viktigaste, ty det är utsett till det klot, där människomonaden skall lära sig att behärska eterhöljet för att både mänskligheten och planetväsendet skall övervinna sina begränsningar (LA: enskilda människomonadens behärskande av solsystemiska eterhöljet, 49:1-4, är förövning för de i planetariska kollektivväsendet ingående andra- och tredjejagens senare behärskande av kosmiska eterhöljet, 43–46). Lösningen på det påfrestande och kaotiska liv fjärde eonen erbjuder ligger i att det eteriska nätet genombrytes, så att monaden frigöres och erhåller ett mer ändamålsenligt hölje.

¹²Fjärde etern (49:4) har börjat studeras av vetenskapsmännen och används redan något i människans tjänst. Det är i fjärde emotionala molekylarslaget (48:4) genomsnittsmänniskan normalt fungerar. Att erövra fjärde slaget av mentalmedvetenhet (47:4) är för närvarande målet för en fjärdedel av mänskligheten. I innevarande fjärde eon erbjuds vägar för de monader, som nått tillräckligt långt, att lämna solsystemet och ingå i kosmiska expansionen. De monadkollektiv, som nu utgör de fyra mindre planetväsendena (femte och sjätte naturrikenas monader), kommer att övervinna begränsningen till sina 49-klot och verka mer otvunget i kosmiska emotionalvärlden (36–42).

¹³Vår solhärskare kommer att börja samordna sitt kosmiska essentialhölje (22–28) och genom utvecklandet av kosmisk kausalmedvetenhet (29–31) att gradvis förvärva kosmisk essentialmedvetenhet.

¹⁴Genom att begrunda dessa möjligheter och motsvarigheter kan man något förstå det arbete som skall utföras med eternätet och även orsakerna till de hinder som den önskvärda utvecklingen och den avsedda frigörelsen kan möta. Senare skall det eteriska nätet och dess statiska tillstånd dryftas. I samband därmed skall två fakta begrundas:

¹⁵För det första att detta tillstånd är statiskt endast ur den nuvarande människans synvinkel betraktat och så betecknat för att de ändringar som måste göras och de faror som måste användas skall framstå så mycket tydligare. Ur människans synvinkel betraktad skrider evolutionen så långsamt att den synes nästan stå stilla. I synnerhet gäller detta den eteriska evolutionen.

¹⁶För det andra att det som här dryftas är det fysiska eterhöljet (49:1-4) och inte dess motsvarigheter i de övriga solsystemvärldarna (LA: 48:1-4, 47:1-4 etc.). Så är det därför att vårt solsystem finns i det kosmiska fysiska eteriska (LA: 43–46, den väsentliga medvetenhetsutvecklingen sker i dessa världar), och att därför också eterhöljet är av särskild betydelse för oss.

2.13 Kosmiska och solsystemiska etrar

¹Den lägsta kosmiska sjuvärlden, 43–49, är den kosmiska fysiska världen, och denna är den enda som människan med sitt ändliga intellekt kan på något sätt begripa.

²Denna kosmiska fysiska värld är differentierad i sju olika materielag, (kvaliteter =) medvetenhetsslag och vibrationsserier. Dessa sju differentieringar är vårt solsystems sju (större plan =) atomvärldar. KOV 1.9, DVS 2.10

³Eftersom de sju lägsta atomvärldarna är den kosmiska fysiska världen, framstår dennas sjufaldiga differentiering såsom analog med den solsystemiska fysiska världens, alltså: värld 43 = kosmiska fysiska atomvärlden, värld 44 = kosmiska fysiska subatomiska världen, värld 45 = kosmiska fysiska supereteriska världen, 46 = kosmiska fysiska eteriska världen, 47 = kosmiska fysiska gasformiga världen, 48 = kosmiska fysiska flytande världen, 49 = kosmiska fysiska fasta världen.

⁴Vårt solsystem sägs vara av fjärde ordningen, det vill säga det har (sin lokalisering =) sina energicentra i fjärde världen, alltså värld 46, eftersom det alltid räknas uppifrån.

⁵Denna värld 46 utgör mötesplatsen för det förflutna och framtiden och är själv det närvarande. Denna värld är även mötesplatsen eller föreningsvärlden för det som är människa och det som skall bli övermänniska och förbinder det som varit med det som skall vara.

⁶Härnäst avhandlas motsvarigheter mellan fjärde kosmiska etern, värld 46, i vårt solsystem och fjärde etern, fjärde molekylarvärlden, inom icke endast fysiska världen utan även inom andra solsystemvärldar.

⁷Fjärde mentala molekylarvärlden (47:4) är den sfär, där monaden övergår från ett lägre till ett högre hölje (LA: kausalhöljet).

⁸I fjärde submanifestala molekylarvärlden (44:4) övergår monaden från att uttrycka andra-triadens departement till att mer uttrycka tredje-triadens departement. I högre submanifestalvärlden, 44:1-3, organiseras tredje-triadens tre högre departement. I kausalvärlden övergår monaden från att uttrycka förstetriadens departement till att mer uttrycka andra-triadens departement. (LA: Det just sagda avser den enskilda monadens skala.) DVS 2.15

⁹(LA: I planetarisk skala gäller att) de fyra mindre departementen förenas med det tredje, ett större departement, i kausalvärlden och (LA: i solsystemisk skala gäller att) de fyra mindre 49-kloten (LA: de av de sju mindre som representerar departementen 4–7) arbetar som en enhet i värld 45.

¹⁰Monader, vilkas tredje-triad tillhör andra departementet, deltar i synteser som äger rum i 46:2 och 44:2. De fåtaligare monader, vilkas tredje-triad tillhör första departementet, deltar i en syntes som sker i 45:1. I kausalvärlden arbetar monaderna uppdelade i sina tre grupper under respektive manun, bodhisattvan och mahachohanen. I värld 44 arbetar de som en enhet, i värld 45 visar deras arbete en tvåfald och i värld 46 har de alltjämt kvar sin uppdelning i tre grupper enligt väsendet.

¹¹Fjärde etern är nyckeln till bemästrandet av materien. I samband därmed skall följande noteras:

¹²I fjärde fysiska etern (49:4) börjar människan samordna sitt emotionalhölje och allt oftare slippa ut ur det fysiska till detta hölje. Människan förvärvar medvetenhetskontinuitet, när hon bemästrat de fyra etrarna.

¹³I fjärde mentala etern (47:4) börjar människan kontrollera sitt kausalhölje och att centra sin medvetenhet däri, tills centrandet är fullständigt. Därefter fungerar hon medvetet i kausalhöljet, när hon har bemästrat de kausala-mentala etrarna (47:1-4).

¹⁴I värld 46 (fjärde kosmiska etern) börjar de kollektivväsenden av monader tillhörande människo- och devaevolutionerna att verka och att förbereda sitt utträde ur de kosmiska eteriska världarna (46–43). När dessa kollektivväsen, sju till antalet, bemästrat de tre lägre kosmiska etrarna (46–44) och deras ingående monader centrat sig i sina 44-höljen, har de nått sitt mål.

¹⁵I dessa kosmiska eteriska världar (43–46) utför alltså solsystemväsendet motsvarande vad dess lilla spegelbild människan utför i solsystemiska etervärlden (49:1-4). Solväsendet samordnar sitt kosmiska emotionala hölje och når medvetenhetskontinuitet, när det har bemästrat de kosmiska etrarna.

¹⁶Liksom människans organism i dess tre aggregationstillstånd – fast, flytande och gasformigt – inte betraktas såsom en princip (LA: är för sin rörelse och medvetenhet helt och hållet beroende av eterhöljet, varför eterhöljet anses såsom ”den fysiska principen”), så gäller motsvarande i kosmisk betydelse i solsystemet: det kosmiska fasta (49), flytande (48) och gasformiga (47) anses icke utgöra en princip, utan solsystemet egentligen existera först i värld 46. De sju heliga planeterna består av 46-materia, och de är höljen till de sju planetväsendena (LA: kollektivväsen), vilka normalt fungerar i värld 46. När människan förvärvat 46-medvetenhet, har hon höjt sin medvetenhet till att ingå i planetväsendet. Detta gör hon vid fjärde initiationen, den frigörande initiationen (LA: kallad så, eftersom monaden då blir ett andrajag efter att ha varit ett förstajag, frigöres från inkarnationstvånget och har slutskördat sin sådd från människariket, L1 3.5.3; MV 10.20.6, 11.16.4). Vid femte initiationen uppstiger monaden till värld 45 och förvärvar 45-medvetenhet. Vid sjätte initiationen förvärvar den 44-medvetenhet och kontinuitet i funktion (LA: blir oberoende av planetarisk periodicitet: skiftena mellan manvantara och pralaya). Vid sjunde initiationen behärskar monaden hela materien i världarna 43–49 inom solsystemet, frigör sig från kontakten med dessa och börjar fungera i kosmiska emotionalvärlden (36–42).

¹⁷Två resultat, som uppnåddes i förra solsystemet, var att medvetenhetsevolutionen nådde utöver världarna 47–49 och att de tre lägsta fysiska molekyllagarna (49:5-7) samordnades till att bilda grovfysiska höljen för livet i fysiska världen. Ett motsvarande resultat erhöles i de tre första rotraserna.

¹⁸Två resultat, som skall uppnås i innevarande solsystem är att medvetenhetsexpansionen skall erövra världarna 46–44, kosmiska fjärde, tredje och andra etrarna, och att varje planethärskares kosmiska eterhölje skall samordnas.

2.14 Eterhöljet såsom skyddshölje

¹Genom att bryta mot Lagen kan människan skada sitt eterhölje, så att det inte längre fullgör sina skyddande funktioner. Dessa skyddande funktioner består för det första i att det eteriska nätet utgör en avskiljare mellan emotionalhöljet och organismen, för det andra i att eterhöljet fördelar pranana genom att låta den cirkulera, en process som sker i tre steg.

²Första steget består i att pranaflödet och solstrålningen mottas, cirkuleras tre varv runt triangeln och sedan fördelas därifrån till hela eterhöljet, varvid pranana vitaliserar alla grovfysiska organ och medverkar till att organismen undermedvetet och automatiskt fullgör sina funktioner. När eterhöljet fungerar perfekt som det skall, upptar och fördelar pranana rätt, skyddar det mot allt slags sjukdom. När läkarvetenskapen nått fram till en riktig förståelse av eterhöljet, kommer den att förändras från att bota till att förebygga.

³Andra steget består i att pranaflödet börjar blandas med energin i bascentret och driva denna sakta uppåt, varvid den överföres från de tre lägre centren, dem under diafragman, till de fyra högre: hjärt-, strup-, pann- och hjässcentren. När denna process får ske naturenligt, utan yttre hjälp, tar den lång tid och går sakta, men det är bara här som det i ett fåtal fall är tillåtet att påskynda processen för att utrusta arbetare för tjänande i mänskligheten (Laurency: endast för att ersätta vakanser som uppstår när de högre befordras – c:a 7 vart 1000de år). Detta är syftet med all esoterisk träning. Denna sida av saken skall avhandlas mera ingående i avsnittet om kundalini och ryggradens eteriska motsvarighet.

⁴Det tredje steget består i att prana – etermateriens strålningsenergi – blandas ännu mer fullständigt med eterhöljets inneboende energi, vilket bland annat får till verkan att eterhöljet blir mottagligare för kausala inflytanden. Därmed stiger de förenade energierna snabbare i den

trefaldiga centralkanalerna. Särskilt påskyndas evolutionsförloppet, när den stigande energin når det pranamottagande centret mellan skulderbladen. Därmed ingår den trefaldiga basenergin och den trefaldiga pranorna en definitiv förening. Detta sammanfaller med att individen genomgår den första planetariska initiationen, då energin även fixeras i något av de tre högre centren – hjäss-, hjärt- eller strupcentren – vilket centrum det blir, beror på om individens kausalhölje tillhör första, andra eller tredje departementet. E 4.10

⁵Såsom resultat av denna energiernas förening förvandlas eterhöljets centra. Deras energiutstrålning intensifieras och deras rotation övergår från tre- till fyrdimensional. De tre större centren i huvudet – altamajorcentret, panncentret och hjässcentret – aktiveras, och det börjar cirkulera energi dem emellan, liksom sker i de tre pranamottagande centren. Tidigare har dessa tre centra i huvudet varit ganska isolerade från varandra, men nu förenas de i en energi-triangel. I aktiveringen av huvudets centra är det kundalinen, som ger centren deras strålkraft, medan pranorna står för den ökade rotationen och den övriga aktiviteten.

⁶Under den tid, som förflyter mellan första och fjärde initiationerna (LA: motsvarande humanitets- och idealitetsstadierna), renar de uppstigande energierna gradvis den trefaldiga centralkanalerna och hela eterhöljet, tills all hindrande materia bränts bort. Alltmedan kundalinen och pranorna renar kanalerna och aktiverar centren, tränger energierna från kausalhöljet allt effektivare ner i eterhöljet. Till gensvar på de inträngande kausalenergierna återutsänder eterhöljets hjässcentrum till kausalhöljet energier det mottagit därifrån. LA: Energiutbytet mellan eter- och kausalhöljerna intensifieras därmed.

⁷De mentalenergierna, individen utvecklat under inkarnationerna, intensifieras genom individens egen mentalaktivering (rätt kunskap, rätt insikt, rätt förståelse, rätt förverkligande), så att de slutligen bränner sig igenom skyddshöljet omkring eterhöljets hjässcentrum. Därigenom blir det möjligt för individen att avsiktligt från mentalvärlden rikta kundalinen. Genom sin mentalenergi förenar individen först pranorna och kundalinen, varefter han förenar dessa eterenergierna med mentalenergierna. Det sammanlagda resultatet av dessa föreningar är att eterhöljets yttersta skyddshinna lagenligt förstöres, varigenom individen blir kausalt medveten i sin fysiska dagsmedvetenhet. LA: Detta medför obruten kausal medvetenhetskontinuitet genom alla inkarnationer.

⁸Kausalenergiernas nedstigning och eterenergiernas uppstigning under mentalmedvetenhetens styrning medför även att emotional- och mentelhöljerna renas, så att de töms på för medvetenhetsutvecklingen otjänligt innehåll och alltmer blir enbart förmedlare av de uppstigande fysisk-eteriska och de nedstigande kausala energierna.

⁹De ovan beskrivna processerna fullbordas i samband med de tre första initiationerna, varefter i samband med förberedelsen för fjärde initiationen de kvarvarande hindren i människans eter-, emotional- och mentelhöljerna förintas. Alla dessa resultat är självinitierade av människan själv. Människan måste medvetet åstadkomma sin egen befrielse.

¹⁰Om människan, enbart med viljekraft eller ensidig mental utveckling men utan de erforderliga essentiala egenskaperna och de därmed sammanhängande förmågorna, skulle lyckas förena pranorna och kundalinen och förmå dem att stiga upp för centralkanalerna, riskerar hon besatthet, vansinne, fysisk död eller allvarlig kroppslig sjukdom. (LA: Med besatthet menas att individen – monaden helt eller delvis drivits ur sina båda fysiska höljen, vilka i motsvarande mån tagits i besittning av ett emotionalväsen, som önskar göra erfarenheter i fysiska världen men velat slippa genomgå den mödosamma inkarnationsprocessen.) Eftersom den ur bascentret uppstigande energin då inte kan nå hjässcentret utan i stället böjs av nedåt, går den in i sakralcentret och vitaliserar detta kraftigt. Att energin böjs av på detta sätt, beror på att den tvingas tillbaka, därför att centralkanalerna alltjämt är igensatt.

¹¹En ytterligare fara ligger i att den oinvigde inte vet sina höljesdepartement och därför är okunnig om i vilken ordning energierna skall gå genom de olika centren och vilka trianglar de därunder skall bilda. Oundvikligen begår han ödesdigra misstag, även om han mot förmodan

skulle lyckas få kundalini att stiga. Resultatet blir att energin bränner sig fram och alltså förstör vävnad. I bästa fall betyder det enbart att han fördröjer sin utveckling med flera inkarnationer, eftersom han måste ägna mycken tid åt att reparera de skador han vållat sig.

¹²Om individen framhärdat i dylika förfaranden i liv efter liv, om han försummar att utveckla andrajagets egenskaper och förmågor och inriktar sig helt på att manipulera materien för själviska syften, om han fortsätter med detta trots Augoeides' maningar och de varningar som kan nå honom från dem som vakar, kan han åsamka sig obotlig skada. Genom att på ett förfelat sätt förena prana och kundalini kan han "lyckas" fullständigt förstöra förstatriadens fysiska atom och därmed göra triaden som helhet obrukbar. LA: Monaden måste därefter förvärva en ny förstatriad och således börja om evolutionen från mineralriket, en försening som beräknas kosta monaden c:a trettio eoner.

2.15 Döden och eterhöljet

¹Här är icke avsikten att lämna fakta, som vetenskapen kan sanna, eller ens visa vägen för vetenskapliga forskares nästa steg. Om så ändå göres, är det oavsiktligt och av underordnad betydelse. Det huvudsakliga syftet är att framställa medvetenhetsutvecklingen i solsystemet, det hölje genom vilket solhärskaren och det trefaldiga solväsendet utvecklar medvetenhet och vilja. Denna utveckling försiggår genom periodisk manifestation eller manvantara och obskuration eller pralaya (LA: manvantara = period av aktivitet i lägre världar och passivitet i högre världar, pralaya = period av aktivitet i högre världar och passivitet i lägre världar), symboliskt kallade utandning och inandning, Brahmäs dagar och nätter. Denna solsystemets periodicitet är upphovet till all cyklisk evolution i lägre skalor, såsom människans cykler av inkarnation och diskarnation. KOV 1.9.2, 2.13.4; L2 6.14

²Studiet av pralaya, monadens definitiva utträde ur eterhöljet, blir detsamma, antingen man studerar den i mänsklig, planetarisk eller solsystemisk skala. Verkan och resultat blir i alla tre fallen likartade. LA: Det tillägget måste göras att i mänsklig skala avser termerna "grovfysiskt" 49:5-7 och "eteriskt" 49:2-4, medan de i planetarisk skala avser de kosmiska motsvarigheterna: 47-49 och 44-46 (43-46). L2 4.12

³Vilka är orsakerna till denna pralaya, detta utträde? Fem orsaker kan urskiljas:

⁴1) Begäret upphör. Detta bör bli resultatet av all evolution. Lagenlig död erhålls, när målet nåtts och strävan därför upphört. Antingen det gäller en människa, ett planetväsen eller en planethärskare, sker detta när cykeln fullbordas.

⁵2) Den ändamålsenliga frekvensen erhålls. Genom att den cykliska rytmen saktas och gradvis upphör fulländas tonen eller frekvensen och fullbordas verket. Denna frekvens ingår i en syntes med andra vibrationer och orsakar då formernas fullständiga upplösning.

⁶Rörelsen kännetecknas av tre egenskaper: tröghet, rörlighet, rytm. LA: Dessa bestämningar måste förstås relativt. I exempelvis tretalet 47-49 står 47 för rytm, 48 för rörlighet och 49 för tröghet, medan däremot i tretalet 45-47 45 står för rytm, 46 för rörlighet och 47 för tröghet.

⁷Dessa tre egenskaper gör sig var och en särskilt gällande i angiven tidsföljd. Alltså först kommer en period av långsam aktivitet, därefter en period av till ytterlighet gående rörlighet och sist en period av rytm och stadgande. Den mellersta perioden kännetecknas av sökande efter den ändamålsenliga ("tonen" =) frekvensen och därför i början av kaos, experiment, sedan av erfarenhet och förståelse. I den tredje och sista perioden uppnås balans mellan motsetserna, och jämvikten föregår den ofrånkomliga pralayan.

⁸3) Det grovfysiska avskiljes från det eteriska, och eterhöljet upplöses. Detta får tre verkningar:

⁹För det första. (Det liv =) Den monad eller grupp av monader, som brukade den fysiska formen (både grovfysiska och eteriska) och styrde denna genom fysiska triadatomer, drar sig tillbaka till ett högre hölje eller en högre värld. För människomonaden är detta kausalhöljet, för planetväsendet är det värld 44 och för planethärskaren är det värld 43 (LA: atomvärldarna

44 och 43 avses). Alla dessa markerar den punkt, där monaden eller monaderna ingår i pralaya. Ett tillstånd är pralaya (LA: passivitetsperiod) alltid underifrån betraktat. Ovanifrån sett är det en aktivitetsperiod (AAB: subjektivt, HTL: ”subjektivt” = för det lägre osynligt), inte något som ”icke är”, utan något som är esoteriskt.

¹⁰För det andra. När en människas eterhölje, ett planetväsens eller solväsens kosmiska eterhölje upplöses, mister det polariteten i förhållande till de inneboende monaderna, vilka då kan lämna det. Höljet kan inte längre attrahera dem, attraktionslagen upphör att styra det och monaden (i människans fall) eller monaderna (i kollektivväsendenas fall) kan avgå. Cykeln går mot sitt slut, experimentet har utförts, ändamålet med inkarnationen har uppnåtts, intet mer finns att begära och monaderna riktar sin uppmärksamhet åt annat håll. Det fysiska höljet – systemiskt fysiska (49:2-7) hos människan, kosmiskt fysiska (44–49 respektive 43–49) hos planetväsen och solväsen – upphör att existera.

¹¹För det tredje. Detta leder slutligen till att eterhöljet upplöses i atomer. Det är syntesen av första och andra departementens energier, som bildat formen, och den dras nu tillbaka. Materien består, men formen, höljet förgås.

¹²Andra departementets arbete upphör, och monadens inkarnation avslutas. Men även om höljet förgås, består materiens förvärvade egenskaper och förmågor. I slutet av varje manifestationsperiod har materien genom erfarenhet förvärvat ytterligare medvetenhet och förmåga av aktivitet. Innan nuvarande solsystemet manifesterades, hade den materia som var avsedd att bilda det ingått i ett tidigare solsystem och där förvärvat tredje departementets vibrationsförmåga (”aktiv intelligens”). Den nuvarande solsystemmanifestationen är avsedd att till denna vibrationsförmåga lägga andra departementets (”kärlek–visdom”). Detta innebär att den i solsystemet ingående materien vid manifestationens slut kommer att vibrera i en annan frekvens än den gjorde i manifestationens början.

¹³Analogt gäller motsvarande för 49-klotet och människan. Motsvarigheten hos människan är att varje ny inkarnation (LA: idealt sett) innebär att individen antar en något mer utvecklad fysisk kropp, mer förfinad, med högre vibrationsförmåga.

¹⁴4) Genom att violett förvandlas till blått. Detta symboliska uttryck förklaras inte, utan det överlämnas till de esoterikstuderande, vilkas skörd tillåter och vilkas intuition räcker för förståelse.

¹⁵5) Genom att monaden eller monaderna avgår bör höljet gradvis upplösas. Reflexverkan är här intressant att notera, ty också de större byggande devaerna, vilka under manifestationen är de verksamma, som håller höljena samman, leder och cirkulerar pranaflödena, förlorar attraktionen till höljets materia och riktar uppmärksamheten åt annat håll, varefter höljet upplöses.

¹⁶Varje inkarnation, vare sig det gäller människan, planetväsendet eller solväsendet, skall tjäna till fullgörandet av ett bestämt ändamål hos de ifrågavarande monaderna. Detta ändamål är utvecklandet av ett mer ändamålsenligt hölje för medvetenhetens och viljans uttryck. När detta ändamål fyllts, vänder monaden sin uppmärksamhet åt annat håll, varpå höljet upplöses. Detta är grundprincipen, men den är inte alltid fallet i varje människoliv eller ens i varje planetarisk cykel. Månkedjans misslyckande utgör ett exempel på det senare. När denna princip allmänt inses, vilket kommer att ske när släktets intelligens utvecklats tillräckligt, kommer evolutionen att gå framåt med säkerhet och misslyckandena att bli mindre talrika.

KUNDALINI OCH RYGGRADENS ETERISKA MOTSVARIGHET

2.16 Inledning

¹Kundalini och ryggradens eteriska motsvarighet skall dryftas mycket kortfattat, eftersom ämnet med nödvändighet är farligt. Det handlar alltså inte om den organiska ryggraden och ryggmärgen, utan om den eteriska kanal som (LA: endast delvis) motsvarar den organiska strukturen. Till detta ämne hör den eteriska kanalen, den energi som går upp i denna, denna

energis förening med den energi som utgår från ett centrum mellan skulderbladen, de båda energiernas förenade uppstigande i huvudet, deras förening med de kausala och mentala energier som vitaliserar de tre större centren i huvudet.

2.17 Kundalini och de tre trianglarna

¹Den energi, som vitaliserar trekraften i huvudet, har en lägre motsvarighet i pranatriangeln i mitten av kroppen och en lägsta motsvarighet vid ryggradsslutet, alltså: tre större centra i huvudet, nämligen hjässcentret med sin organiska motsvarighet tallkottkörteln, panncentret med hypofysen och skallbascentret; motsvarande tre centra i mitten av bålen, nämligen det mellan skulderbladen, det strax ovan diafragman och mjältcentret med mjälten; tre centra vid bälens nedre del, nämligen det vid ryggradsslutet och sakralcentret med de två könskörtlarna hos mannen och kvinnan. Avsikten är inte att betona den sexuella sidan av detta ämne. Könnsorganen är inte något som esoterikern skall rikta uppmärksamheten på, och de skall därför inte behandlas närmare. Endast det påpekandet skall göras att det är genom att överföra energin i ryggsaltscentret och rikta uppmärksamheten på de två högre trianglarna, som människan når frigörelse.

²Kundalini förenas först med prana i det centrum som är beläget mellan skulderbladen. Förenade stiger kundalini och prana därefter upp i huvudet, där de förenas med den mentalenergi som vitaliserar de tre större centren i huvudet.

³När kundalini och prana förenas med mentalenergin, blir resultatet att hela eterhöljet enormt vitaliseras. Detta är hemligheten med den väldiga uthållighet släktets stora tänkare och arbetare uppvisar. I synnerhet vitaliseras hjäss-, pann-, strup- och hjärtcentren. Dessa fyra högre centra bildar då ett särskilt energifält, som verkar attraherande på tredjetriadens energier. Inströmmade energier från tredjetriaden aktiverar särskilt hjässcentret. När hjässcentret vitaliseras, blir även alla de övriga centren stimulerade.

⁴Föreningen av kundalini och prana sker automatiskt och naturligt genom den långsamma evolutionen i människoriket och är orsaken till den robusta hälsa som människan bör åtnjuta, om hon lever rent och riktar tanke och känsla på högre ting. Om energierna skall stiga ännu högre i centralkanalerna, måste detta vara resultatet av aktivt arbete för den egna medvetenhetsutvecklingen. När individen sålunda lyckats höja den förenade pranorna och kundalinen ytterligare, så att de nått upp i strupcentret, förenas de med de mentala energier som detta centrum utstrålar. Mentalenergierna från strupcentret bildar en triangel med energierna från pann- och hjässcentren.

⁵Senare, när de förenade energierna höjts upp i huvudet, ingår de först i skallbascentret (ofta kallat altamajorcentret), varifrån de cirkulerar i den energitriangel detta centrum då bildar med hjäss- och panncentren. Det finns ingen naturlig förbindelse mellan centralkanalerna och skallbascentret, och för att energierna skall kunna gå över till detta centrum måste individen överbrygga gapet genom att bygga en tillfällig kanal i etermateria. Denna kanal är en eterisk motsvarighet till den så kallade regnbågsbron, som han bygger i kausalmateria mellan kausalhöljet (47:3) och andratriadens mentalatom (47:1).

⁶LA: Detta arbete utföres inte genom avsiktlig manipulation med ifrågavarande materier. Det utföres över huvud taget inte med materiaspekten utan endast med medvetenhetsaspekten, alldeles oavsiktligt, genom att individen aktiverar och allt oftare har sin dagsmedvetenhet centrad i högre mentala och kausala medvetenhetsslag, är allt oftare självmedveten i dessa slag, tänker allt mer syntetiskt (överblickande, sammanfattande), i allt bättre överensstämmelse med verkligheten. Ett oundgängligt krav är också att han tillämpar sin insikt och sin förmåga i tjänande verksamhet och arbete för mänskligheten. Egoister, som är huvudsakligen upptagna med sin egen utveckling, förmår inte draga till sig de för uppstigandet nödvändiga enhetsenergierna från värld 46.

⁷När gapet mellan centralkanalerna och skallbascentret är fullständigt överbryggt, sam-

ordnas eterhöljet med mentalhöljet och förenas dessa höljens energier. Därmed fullbordas förstajagets utveckling, varefter människan inträder på kausalstadiet.

⁸Man måste alltid minnas att de energier, som utgår från bascentret och pranatriangeln, är materieenergier, som inte har någon inverkan på högre medvetenhetsslag. De avser endast den materia centren består av. Om monaden själv skall styra dessa centra avsiktligt, skall den alltid göra detta genom kausalmedvetenheten. Detta kan ske först under evolutionens lopp, sedan icke endast eterhöljets utan även de högre höljens centra tillräckligt vitaliserats av sin egen inneboende energi (LA: och förfinats. Denna procedur kallades i de gamla kunskapsordnarna "rening"). Alltså måste höljescentrens energier nå sin egen högsta utvecklingsnivå, innan de kan förenas med de "ovanifrån kommande" energierna, dem från tredjetriaden.

2.18 Väckandet av kundalini

¹Nuvarande mänskligheten har som mest lyckats höja energin i en av de tre kanalerna. Hos majoriteten går minst två tredjedelar av energin från bascentret i stället till sakralcentret. För att den förenade kundalini-prana-energin skall fullständigt förenas med mentalenergin måste den kunna stiga ohindrad uppför minst två av de tre kanalerna. Först när den kan stiga ohindrad i alla tre i den för individen rätta ordningen, aktiveras bascentrets energi, kundalini (LA: av HTL även kallad idémentalitet), helt och hållet och kan den punktera den fysiska atomhinnan. När detta sker, förenas också de tre kanalerna till en enda.

²Att energierna stiger upp från bascentret till hjässcentret i den rätta ordningen, betyder att de under denna process genomlöper eterhöljets viktigaste centra i bestämda geometriska mönster. Varje sådant mönster omfattar tre centra och bildar därigenom en så kallad energitriangel. Det är dessutom viktigt att energierna genomlöper triangelns tre centra i den rätta ordningen, vilken är bestämd av individens departementstillhörighet (stråle).

³Först när kausaljaget förvärvat essentialmedvetenhet till viss grad (46:5-7) och med denna medvetenhets enhetsenergier styr kausalhöljet, som då i sin tur styr inkarnationshöljerna, kan kundalini och prana utan fara för individen förenas med de mentala och kausala energierna.

⁴Från energisynpunkt ligger människans befrielse i att energin i bascentret överföres till de högre belägna centren.

Ovanstående text utgör avdelning 2 av boken *Kosmisk intelligens och dess manifestation i solsystemet, planeterna och människan*, en av Lars Adelskogh gjord hylozoisk (pytagoreisk) parafra av och kommentar till *A Treatise on Cosmic Fire* av Alice A. Bailey och D.K.